

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116209475
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4116209475.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému : Y. E., nar. X.X.XXXX, bytom K., t.č. U..Z. XX, Q., o zaplatenie 145,42 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 28% ročne zo sumy 145,42 eura od 1.5.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 14.4.2016 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 145,42 eura, úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 145,42 eura od 1.5.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 7.3.2008 zmluvu, na základe ktorej viedol žalovanému účet, žalovaný sa dostal do nepovoleného debetu, žalobca účet zatvoril, istina-nepovolené prečerpanie účtu je podľa zmluvy úročená úrokom vo výške 28% ročne.

2. Súd vo veci rozhodol dňa 7.3.2017 rozsudkom č.k. 15C/182/2016-36 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 145,42 eura, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie v zamietajúcej časti. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/77/2018-57 zo dňa 20.6.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti strán sporu s poukazom na ustanovenie § 180 CSP a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 7.3.2008 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Na základe zmluvy žalobca zriadil a viedol žalovanému účet. Žalovaný sa dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny- sumy 145,42 eura. V zmysle všeobecných obchodných podmienok v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky, ktorou je nepovolené prečerpanie účtu, úročená úrokom vo výške 28 % ročne. Pred zatvorením účtu, musí byť na ňom nulový zostatok, keďže na účte bol debetný zostatok, žalobca vykonal dňa 30.4.2013 internú účtovnú transakciu a debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, úrok si uplatňuje odo dňa nasledujúceho, teda od 1.5.2013.

4. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

5. Predmetom konania zostalo len rozhodovanie súdu o úroku, ktorý si žalobca uplatňoval od žalovaného a to vo výške 28 % ročne zo sumy 145,42 eura od 1.5.2013 do zaplatenia. Aj v tejto časti súd žalobe vyhovel, pretože obsahom záväzku dlžníka bolo v prípade, ak dosiahne debetný zostatok na účte, zaplatiť aj úrok za nepovolené prečerpanie, dojednanie úroku za nepovolené prečerpanie je upravené vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy. Výška 28 % ročne je odvodená od všeobecných obchodných podmienok a sadzovníka poplatkov. Žalobca informuje o výške úroku v úrokovej výveske na web stránke. Všeobecné obchodné podmienky ako aj sadzovník sú súčasťou úverovej zmluvy a žalovaného zaväzujú. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie služieb na základe zmluvy. Zmluvný úrok je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka. Strany sporu si platne dojednali v zmluve úrok vo výške 28 % ročne. Súd priznal žalobcovi nárok na úrok vo výške 28 % ročne z istiny 145,42 eura odo dňa nasledujúceho po dni internej účtovnej transakcie. Ustanovenie § 503 ods. 3 ObZ upravuje len to, že úroky je dlžník povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov v prípade, ak dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. V tejto súvislosti Najvyšší súd ČR v rozsudku z 27.6.2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti úveru veriteľovi nevrátil. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24. 07.2014, sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok z omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj s pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. Rovnaký záver je možné vyvodiť aj zo staršej judikatúry NS SR; v časopise zo súdnej praxe č. 55/1996 je uvedené rozhodnutie NS SR

z 01. 05 .1996 s právnou vetou: Úroky vo výške dohodnuté pri poskytovaní úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške. V dôvodoch tohto rozhodnutia je uvedené, že oba úroky (zmluvný úrok aj úrok z omeškania) bol dlžník povinný platiť bez ohľadu na dôvod, pre ktorý dlh včas nezaplatil. Zatvorením účtu nedošlo k zmene záväzku vylučujúcej uplatňovanie úrokov.

6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania právo v plnej výške, pretože mal vo veci plný úspech, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. V sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.